

Een zorgvuldige diergeneesmiddelenverstrekking

Inleiding

De diergeneesmiddelenmarkt is in beweging. Mede naar aanleiding van de recente verandering van regelgeving, op grond waarvan het assortiment diergeneesmiddelen dat onder de receptplicht valt van de dierenarts is uitgebreid,¹ zijn nieuwe initiatieven ontstaan met betrekking tot het aan de eindgebruiker afleveren van receptplichtige diergeneesmiddelen door anderen dan de voorschrijvende dierenarts.

De FIDIN pleit voor een zorgvuldige diergeneesmiddelenverstrekking, die in overeenstemming is met de diergeneesmiddelenwetgeving en uitgaat van een level-playing-field tussen de actoren die op basis van de wetgeving bevoegd zijn om diergeneesmiddelen te verstrekken.

Distributie van diergeneesmiddelen

De diergeneesmiddelenverstrekking dient te zijn geborgd van fabriek tot eindgebruiker. Fabrikanten van diergeneesmiddelen dienen een uitgebreid beoordelingsproces te doorlopen om diergeneesmiddelen te mogen vermarkten. Het is van belang dat de kwaliteit van diergeneesmiddelen na het verlaten van de fabriekspoort, behouden blijft.

De diergeneesmiddelenwetgeving stelt aan de distributie van diergeneesmiddelen bepaalde eisen met betrekking tot de adequate kennis van personeel, de inrichtingseisen van ruimten en installaties en de administratie voor een goede tracking & tracing. Op grond daarvan is de distributie van diergeneesmiddelen voorbehouden aan vergunninghouders. De eisen die aan vergunninghouders worden gesteld alsmede het toezicht daarop, staan in schril contrast met de praktijk van de distributie van humane geneesmiddelen. De FIDIN pleit voor een aanscherping van eisen conform de humane praktijk, alsmede voor een frequentere controle op deze eisen.

Verstrekking van receptplichtige diergeneesmiddelen aan dierhouders

Op basis van de Diergeneesmiddelenwet is de aflevering van receptplichtige diergeneesmiddelen aan dierhouders voorbehouden aan enerzijds de dierenarts en anderzijds de apotheker op basis van een recept van een dierenarts. Beide personen oefenen een wettelijk beschermd beroep uit in het kader van de gezondheidszorg. Daarnaast kunnen bepaalde receptplichtige middelen ook door de vergunninghouder op basis van een recept van een dierenarts worden afgeleverd.

De wet gaat er vanuit dat het toepassen van diergeneesmiddelen een zeer wezenlijk bestanddeel is van de uitoefening van de diergeneeskunde. Indien een dierenarts geen diergeneesmiddelen tot zijn beschikking heeft, kan hij de diergeneeskunde niet naar behoren uitoefenen.² Om die reden is aan dierenartsen het apothekersrecht toegekend, hetgeen wil zeggen dat zij diergeneesmiddelen die zij voorschrijven ook zelf mogen verkopen.³

¹ Wijziging Diergeneesmiddelenregeling d.d. 27 juli 2007, Staatscourant van 31 juli 2007, nr. 145.

² Memorie van Toelichting Diergeneesmiddelenwet, Jaargang 1982 – 1983, TK 17764, nr. 3, pag. 20, hierna: MvT.

³ MvT pag. 23.

De wetgever is er aldus vanuit gegaan dat het voorschrijven en afleveren van diergeneesmiddelen onderdeel uitmaakt van de uitoefening van de diergeneeskunde. Vergoeding van dierenartsen dient dan ook plaats te vinden voor deze uitoefening van de diergeneeskunde en niet alleen voor het verkopen van diergeneesmiddelen. In dit licht pleit de FIDIN voor een meer transparante tariefstelling van de diergeneeskundige diensten enerzijds en de geleverde producten anderzijds.

De FIDIN acht het onwenselijk indien de uitoefening van de diergeneeskunde wordt vermengd met de handel in diergeneesmiddelen. Het afleveren van diergeneesmiddelen door dierenartsen dient te zijn beperkt tot de dierhouders die tot de praktijk van de betrokken dierenarts behoren. Deze aflevering dient in overeenstemming te zijn met de eisen die de Wet Uitoefening Diergeneeskunde aan de dierenarts stelt.

De verstrekking van diergeneesmiddelen door de apotheker dient te beantwoorden aan de eisen die de geneesmiddelenwetgeving aan de apotheker stelt. Aangezien de apotheker, anders dan de dierenarts, niet op het bedrijf komt van de dierhouder, gelden zorgvuldigheidseisen met betrekking tot de wijze waarop recepten van dierenartsen worden gevraagd en uitgevoerd, diergeneesmiddelen ter hand worden gesteld en de medicatiebewaking wordt ingericht.

Een belangrijk onderdeel van een zorgvuldige verstrekking van diergeneesmiddelen betreft de informatievoorziening richting dierhouders. De FIDIN erkent enerzijds dat de professionele dierhouder moet kunnen worden geïnformeerd over de beschikbare producten. Anderzijds is het vanuit het oogpunt van een verantwoord diergeneesmiddelengebruik ongewenst indien pure promotionele acties dierhouders ertoe aanzetten om enkel op basis van prijsaanbiedingen diergeneesmiddelen aan te schaffen dan wel op basis daarvan een dierenarts te kiezen. De FIDIN zal in samenspraak met de KNMvD de zelfregulerende Code voor de Aanprijzing van Veterinaire Producten in die zin aanscherpen.

Vervolgacties

De FIDIN zal bij de autoriteiten aandacht vragen voor bovenstaande punten en bij de totstandkoming van nieuwe regelgeving pleiten voor een verdere verduidelijking van de geldende normen.